

Citrónovník - Stráníci

D G A

D A D A D
1. Já v mládí často rád se smál a málo trablů měl
A Hmi Hmi/A G A D
rád s dívkami se zapléтал měl všechno co jsem chtěl.
G F G F G F Emi
Však táta můj ten moudrý byl a občas kázával,
D G Ami G
já na lehkou váhu bral to, co mi říkával.

D A
R: Říkával mi: "hochu milý, radu svou ti můžu dát,
D
nezapomeň v každou chvíli, že je snadné jen se smát
D A
citrónovník hýří květy, plody bílé jako sníh
A D
je to s ním tak jako s láskou s chutí plodů přejde smích."

2. A zanedlouho potom plody okusil i já.
Je trpká chuť a trpká pravda, kterou táta má.
Já zůstal dlouhou dobu stát a jenom přemítal
jak moudrá byla rada, co mi táta tenkrát dal.

R:

3. Tak běžel čas a teď můj syn je tím, čím býval já,
rád vzpomínám si na tátu a slova varovná.
Když jeho radu dál chci dát, tak smích jen slýchávám.
ale vím, že časem pochopí to, co mu říkávám.

R: Říkávám mu: ...